

N:o 38.

Af herr **Cavalli**, om uppförande i riksstaten af ett reservationsanslag till kostnader för kommittéer eller liknande beredningar.

Vid remiss till vederbörligt utskott den 25 dennes af Kungl. Maj:ts proposition till innevarande års Riksdag angående statsverkets tillstånd och behof lämnade jag vissa ur statsrevisorernas berättelser för de senare åren hämtade upplysningar rörande totalkostnaderna för kommittéer, och jag påpekade därvid, att dessa kostnader, med undantag för några få fall, bestriddes, utan att anslag för desamma af Riksdagen anvisats.

Ett fortgående på denna väg torde såväl från konstitutionell som praktisk synpunkt böra upphöra, hvilket enklast kan ske genom anvisande i riksstaten af anslag, som pröfvas nödiga för kommittékostnader. Genom ett sådant förfaringssätt skulle fördelar i många afseenden vinnas. För regeringen funnes anslag för omförmälda kostnader tillgängliga, Riksdagen hade kännedom om och pröfvade de belopp, hvar till kostnaderna finge uppgå, och utgifterna affördes år efter år, i stället för att, såsom nu äger rum, vid sidan af budgeten utgifter af statsmedel bestridas till betydande, för Riksdagen icke kända belopp, hvilka först flera år efter det de i verkligheten utgifvits förekomma i statsbudgeten såsom utgift, och det ofta för många år på en gång. En annan fördel, och den afsevärd, vore ock, att större sparsamhet med dessa utgifter helt visst komme att äga rum.

Det är i följd häraf önskligt, att en förändring i nu omhandlade ämne snarast möjligt vidtages, och jag anser mig därför, i anslutning till och under återopande af mitt ofvanberörda yttrande i Första Kammaren, böra draga denna fråga under Riksdagens pröfning, därvid jag visserligen icke förbiser, att en sedan lång tid tillbaka utbildad praxis icke så lätt brytes eller ändras, men frågans vikt, från hvilken synpunkt den än skärskådas, har förmått mig att det oakadt icke inskränka mina

åtgärder i saken till ett yttrande vid ett tillfälle, då jag icke ens kunde framställa något yrkande i sak.

För vinnande af utredning i saken, fullständigare än den som innehålles i statsrevisorernas berättelser, vore det önskligt, om statsutskottet vid detta ärendes behandling ville infordra upplysning dels om sammanlagda kostnaderna intill 1903 års slut för alla de kommittéer, hvilkas utgifter ännu icke definitivt reglerats, dels ock om de anslag till dessa kommittéer, som af Riksdagen redan må hafva blifvit beviljade, och detta så mycket hellre som några underrättelser i sistnämnda afseende, såsom jag under remissdebatten uttryckligen framhöll, icke varit att hämta ur den af mig använda, nyss citerade källan.

På grund af hvad jag nu anfört, hemställer jag,

att Riksdagen ville i 1905 års riksstat, å extra stat utom hufvudtitlarna eller i annan lämpligare befunnen form, upptaga ett reservationsanslag af exempelvis 300,000 kronor, att användas till kostnader för kommittéer eller liknande beredningar, däraf regeringen skulle äga att redan under år 1904 disponera hälften eller 150,000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1904.

H. Cavalli.